

VISOKO NAD OBLAKI

Visoko nad oblaki
leti srebrna ptica.
Si brišem solze sreče
iz zgubanega lica.
Tako kot lastovica,
hiti pod rodni krov,
leti zdaj naša ptica,
leti domov, domov.

Peljala bela cesta je
v širni svet nekoč,
a brez slovesa sem odšel
in vzela me je noč.
Sem dolga leta skrival bol
in skrival sem solze,
a želje da bi šel domov
polnile so srce.

Pripel si spet na prsi bom
slovenski nagelj rdeč,
čeprav srebro je že v laseh
in mladih let ni več.
Zavriskal bom s harmoniko
veselo bo zares
in najbolj zalo deklico
izbral si bom za ples.

Visoko nad oblaki
leti srebrna ptica.
Si brišem solze sreče
iz zgubanega lica.
Tako kot lastovica,
hiti pod rodni krov,
leti zdaj naša ptica,
leti domov, domov.
Leti zdaj naša ptica,
leti domov, domov.
Leti zdaj naša ptica,
leti domov, domov.